

Per.
Lat
020

Prodit Budapesti, I. Lipótmezei-út 6. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 tinnuli 80 filleri.

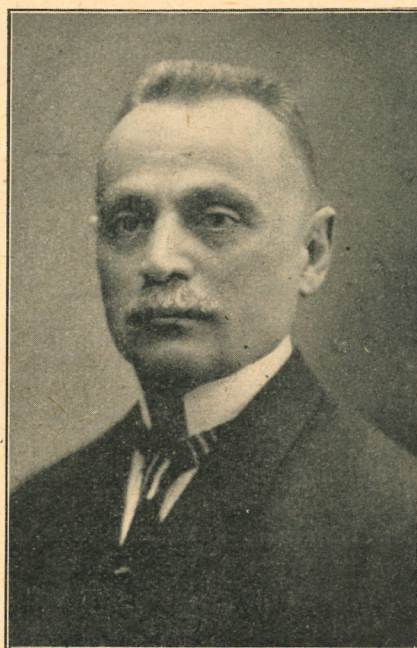
Megjelenik Budapestén, I. Lipótmezei-út 6. tízszer
egy évben. Előfizetési ára évi 4 Pengő 80 fillér.

Dr. Stephanus Acsay

in regiam districtus intermedisolaris circumpestini recturam superiorem promotus.

Dignissimum doctorem Stephanum Acsay, publici¹ gymnasii Madáchiani in septima regione Budapestina regium hactenus rectorem superiorem, ineunte mense Januario Summae Dignitatis Gubernator Hungariae promovit² in regiam districtus intermedisolaris circumpestini recturam superiorem.³

Praedestinaverant eum iam pridem ad superiorem hunc gradum honoris eximiae ingenii facultates⁴, nobiles⁵ viri virtutes, denique de scholasticis administrandis rebus plurima vel optime merita⁶; novissime autem et id, quod iam sesquialterum⁷ annum eidem muneri designatus et administrans praeerat rector superior.

Promotio itaque Stephani Acsay omnes, qui eum noverunt, aequo puroque affecit gaudio. Congratulabantur ei simul cum novo ineunte anno etiam novum honorem cognati, amici, collegae; et quidem veteres pariter ac subditi⁸ novi. Praecipua caritate celebravit eum, tamquam praesidem suum honoratissimum, Societas Magistrorum Intermedisolarium Catholicorum in Collegio Gerhardino.

Unum erat, gymnasium Madáchianum, cui promotio Stephani Acsay non solum summum gaudium, sed etiam sum-

¹ állami ² előléptette ³ a pestvidéki tankerület
kír. főigazgatóságára ⁴ tehetsége ⁵ nemes ⁶ sok
nagy érdeme ⁷ másfél éve ⁸ új alárendeltjei.

mum attulerit dolorem. Post dies nempe gratulationum laetos advenerunt et tristes dies valedicendi.⁹ In honorem denique rectori dilectissimo magistri gymnasii una cum discipulis festum¹⁰ scholare paraverunt pulcherrimum, in quo honestis¹¹ verbis gratuite animis schola valedixit rectori decedenti, rector decedens¹² dilectissimae iuventuti studiosae carissimisque suis collegis professoribus.

Ephemeris vero «*Iuventus*» eiusque lectores, et quidem nonsolum iuvenes studiosi, sed etiam magistrorum quam plurimi, item nonnulli qui sunt illustrissimi «*Iuventutis*» amici, redeunt ad gratulandum imisque¹³ cordibus supremo ephemeridis patrono Stephano Acsay ad superiorem honorem cuncta felicia¹⁴ fausta que precantur. — Ad multos annos! —

⁹ a búcsúzásnak szomorú napjai ¹⁰ iskolai ünnepélyt rendeztek ¹¹ megtisztelő szavakkal és hálás érzelmekkel ¹² távozó ¹³ szívök mélyéből ¹⁴ sok szerencsét, boldogságot kívánnak.

De origine lacus Balatonis.

In illa regione, ubi nunc undae Balatonis murmurant,¹ olim campi fertiles erant. Per totam illam regionem pastor quidam senex suos greges pascebat. Homo superbius et avarius, pigrius et corde durior, quam ille, in ea regione non erat. Cum vicinis suis superbe loquebatur. Contra servos suos severe² se habebat. Fugiebant eum homines, et vir malus solus mansit. Itaque paulatim etiam greges eius dispersi³ sunt.

Cum denique pastor maestus⁴ ultimum suorum gregum pastum⁵ ageret, caprae divagantes⁶ valde magnam iram ei moverunt. Ira obcaecatus⁷ lapidibus capras percutiebat. Uni, alacerrimae, iam et caput lapide contunderet⁸ parabat.

Sed lapis, quem arripere⁹ voluit, valde

Ad Stephanum Acsay

*promotum decedentemque e gymnasio in re-
cturam superiorem.*

Abunda nobis lacrima funditur,
Cum tu, magister semper amabilis,
Prolen,¹ directuram, cathedram,
Gymnasiumque tuum relinquis.

Sursum² vocari praemia summa sunt!
Virtute magna vir debet indui,
Qui mente³ ferre vult levata³
Impositum capiti nitorem.⁴

Scientiarum splendida sidera,
Virtutum amoenae te decorant rosae:
Tu coelitus Divo donatam
Non geris immeritus⁵ coronam.

¹ a tanuló ifjúságot ² felfelé, magasabbra ³ emelt fővel ⁴ tisztség fényét ⁵ nem érdemtelenül viseled.

magnus erat. Pastor frustra molitur¹⁰; lapis non cessat.¹¹ Post longum conatum denique amovet illum humo. Sed ecce, quid videt?! Ex loco lapidis aqua bullit!¹² Bullit semper vi maiore inundatque terram circa pastorem.

Pastor infirme¹³ stupet. Iam etiam gregem suum circumdat aqua. Diluvies semper crescit. Capras aufert. Pastor ad sanitatem¹⁴ redit. Sed fuga iam sera est. Undae etiam ipsum obruunt.¹⁵

Absumtus¹⁶ est pastor improbus¹⁷ in illa inundatione, ex qua lacus Balaton est ortus.

Novissimis annis, praesertim aestate balneandi¹⁸ causa, lacus Balaton summopere frequentatur, eiusque amoenitates etiam ab externis hospitibus admirantur. Nos Hungaricum quadam pia superbia¹⁹ etiam «mare Hungaricum» eum appellamus.

¹ zúgnak ² kíméletlenül viselkedett ³ elszéledtek ⁴ búskomoran ⁵ legelni ⁶ az elkészülő kecskék ⁷ a haragtól elvakulva ⁸ agyonverni akarta ⁹ felkapni ¹⁰ erőlködni ¹¹ nem enged ¹² bugyog ¹³ tehetetlenül ¹⁴ észre tér ¹⁵ elborítják ¹⁶ elpusztult ¹⁷ gonosz ¹⁸ fürdőzés végett ¹⁹ bizonyos szelid büszkeséggel.

Pater superne⁶ sortem hominum videt
 Vitasque nostras in manibus tenet,
 Orbisque terrarum movetur
 Omnipotente Deo iubente...

Fortuna⁷ Hungros trusit in odium,⁸
 Hostesque cingunt undique patriam:
 Vir integer⁹ si dux ubique,
 Non rabies inimica vincet!

Coelipotens Deus, Te petimus, vide,
 Vir hic, qui nobis dulce decus¹⁰ fuit,
 Ut tempore omni sit beatus,
 Et patriam videat beatam!

Scrpsit *Stephanus Farkas*,
 classis VIII. A. magister.

⁶ onnan felülről ⁷ a balsors ⁸ a meggyüölt-
 ségbe taszította le ⁹ tisztajellemű ¹⁰ édes díszünk.

¹ a tanácsházban ² cselekedetei ³ szinte túlságo-
 san babonásaknak látlak titeket ⁴ bálványaitokat
⁵ rászorulva bármire is.

Lacus Balaton saepe conturbari²⁰ solet
 etiam sine quacunque causa perceptabili:²¹
 «Mouet undas ira submersi pastoris» —
 aiunt riparum incolae. In ripis vero penin-
 sulae Tihanyiensis colligunt pueri — docu-
 mento²² fabulae — petrificatas²³ caprarum
 submersarum unguas.²⁴

Convertit *Helena Bánhegyi*
 discipula VI. classis.

²⁰ háborogni ²¹ észrevehető ²² a mese bizonyosságául
²³ megkövesedett ²⁴ körmeit.

Echo¹ Tihanyiensis.

Degebat² olim in peninsula Tihanyiensi in
 arce Tihany regina pulcherrima et opulen-
 tissima; infelix tamen, quia erat muta.³

Degebat in vicinia rex lacus Balatonis
 potentissimus; infelix tamen, quia filius
 eius aegrotabat.⁴

«Statim consanescerem,⁵ — inquit filius
 regis — si videre possem reginam Tihanyi-
 ensem.»

EX ARCHIVO RELIGIOSO

Paulus apostolus

*Athenis in Areopago.*¹

(Actus² apostolorum, cap. XVII. verss. 22., 23., 24.,
 25., 28.)

22. Stans autem Paulus in medio Areopagi,
 ait: Viri Athenienses, per omnia quasi
 superstitiosiores³ vos video.

23. Praeteriens enim, et videns simulacra⁴
 vestra, inveni et aram, in qua scriptum erat:
Ignoto Deo. Quod ergo ignorantes colitis,
 hoc ego annuntio vobis.

24. Deus, qui fecit mundum et omnia,
 quae in eo sunt, hic coeli et terrae cum sit
 Dominus, non in manufactis templis habitat,

25. nec manibus humanis colitur indigens⁵
 aliquo, cum ipse det omnibus vitam, et
 inspirationem, et omnia:

28. In ipso enim vivimus, et movemur, et
 sumus; sicut et quidam vestrorum poetarum
 dixerunt: Ipsius enim et genus sumus.

Rex abiit ad reginam, vocavitque eam ad
 aegrotum filium. Regina concessit⁶ voto⁷
 regis; venit ad eius aegrotum filium, qui
 ubi reginam vidit, statim consanuit.

Rex beneficii remunerandi⁸ gratia reginae
 mutae vocem reddidit.

Mox iterum aegrotare coepit regis filius.
 «Sanus fierem, — inquit — si audirem can-
 tum reginae Tihanyiensis.»

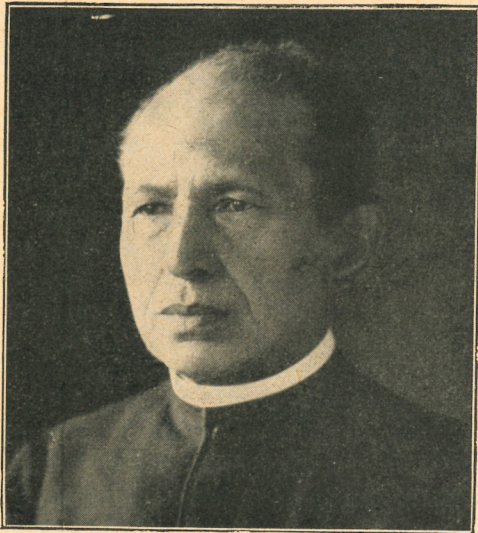
Regina vero recepta voce superbire⁹ coepit
 et noluit canere aegroti regis filio, qui hanc
 ob causam brevi mortuus est.

Punivit autem Balatonis rex reginam
 Tihanyiensem gravi supplicio. Inclusa nempe
 in antro sub templo Tihanyiensi, usque ad
 hoc tempus¹⁰ poenas luens¹¹ superbiae, cui-
 cunque acclamanti vel canenti vocem septies
 re percussam debet reddere.¹²

Convertit *Franciscus Szabó*
 d. V. cl.

¹ visszhang ² élt ³ néma ⁴ beteg volt ⁵ meggyó-
 gyulnék ⁶ engedett ⁷ kívánságának ⁸ jótétéménye
 hálás viszonzásául ⁹ dőlyfösködni ¹⁰ mind e mai
 napig ¹¹ kevélységéért lakolva ¹² köteles vissza-
 zengeni.

Dr. Emanuel Pokorny.

Textum ad imaginem vide in Arena Iuventutis. — Gratos discipulorum animos erga magistros semper magni aestimamus. — Cum Horatio *probos mores docili iuventae, senectuli placidae quietem* precamur.

Dr. Emanuel Pokorny.

Abdicavit¹ se munere gubernandi Institutii Rákócziani atque dirigendi gymnasii realioris archiepiscopalis catholici, quae sunt Budapesti in regione II-da,² reverendissimus dominus *dr. Emanuel Pokorny*. Optimus ille rector erat, carissimusque omnium magistrorum. Discessit³ a gymnasio institutoque suo dilecto: at non ut fesso corpori otium daret, sed ut porro oraret et laboraret.

Vir hic piissimus doctissimusque Viennae anno 1860. natus est. Jam inter conscholares⁴ suos pietate et sapientia excellebat. Finitis studiis theologicis⁵ sacerdos est consecratus et aliquamdiu capellanus⁶ erat Schemnicii.⁷ Deinde Budapesti in scholis elementariis per annum catechistae⁸ munere fungebatur. Ultimis annis saeculi XIX. tironibus⁹ protegendis domicilium¹⁰ instituit in via Francisci Toldi. Diebus Dominicis¹¹ tempore pomeridiano huc pueri tirones conveniebant: terebant tempus decenter¹²;

EX ARCHIVO LATINO HUNGARORUM

De astutia¹ Tartarorum

*ad transeundum Danubium exquisita.*¹

(Ex Magistri Rogerii miserabili carmine super destructione regni Hungariae per Tartaros facta, cap. XXXVIII.)

Sed cum Strigonium² in Hungaria omnes et singulas praecelleret civitates,³ maxime cogitabant transire Danubium et ibi figere⁴ castra sua. Et ecce in hieme nivis et glaciei abundantia supervenit, ita quod⁵ Danubius, quod non acciderat a multis retroactis temporibus,⁶ gelabatur. Sed Hungari ex ipsorum parte singulis diebus frangebant glacies,⁷ et custodiebant Danubium; ita quod⁵ assidue fiebat pugna peditum super gelu.

¹ kieszelt ravaszágáról ² Esztergom ³ felülmúlja az összes városokat ⁴ táborát ütni ⁵ hogy (ul consecutivum helyett, de az állitmány maradt indicativusban) ⁶ befagyott. ⁷ tördelték a jeget (pl. acc.)

discebant, ludebant sub tutela viri providentissimi, qui eis etiam merendam¹³ dabat. Mox ob merita¹⁴ designatus est professor doctrinae¹⁵ religionis in gymnasio regio catholico II. regionis Budapesti, ubi caritate omnium nactus amicitiam, triginta annos docebat.

Anno 1916. praeficitur Instituto Rákócziano gymnasioque realiori archiepiscopali¹⁶ catholico. Gravia ei toleranda erant anno post collapsum¹⁷ bellum mundi, quando a sic dictis communistis et ipse ad deponendum sacerdotium et ad eliminandam¹⁸ e schola religionem cogebatur, sed incassum¹⁹; ipse enim discipulos constanter et porro docebat religionem.

Gymnasium atque Institutum Rákóczianum pro internis alumnis adiunctum eo tempore

¹ lemondott ² a II. kerületben ³ megvált ⁴ iskola-társai között ⁵ hittudományi ⁶ káplán ⁷ Selmecen ⁸ hitoktató volt ⁹ inasok gondozására ¹⁰ otthont ¹¹ vasárnaponként ¹² illedelmesen töltötték az időt ¹³ uzsonnát is ¹⁴ érdemeiért ¹⁵ vallástán ¹⁶ érseki ¹⁷ a világháború összeomlása utáni évben ¹⁸ kiküszöbölésére ¹⁹ de hasztalanul.

illius omnes delectabantur amici, quod sale¹⁸ Attico haud unquam carebat et facetiis.¹⁹ Fama eius divulgabatur per omnes civitates, et licet a pluribus regibus esset invitatus, solus illustrissimorum poetarum Graecorum usque ad ultimum vitae halitum²⁰ Athenis mansit inter dilectos suos populares.²¹

Ob neglectam²² rem familiarem a filio Iophone in iudicium est vocatus, ut a iudicibus tamquam desipiens²³ ab re familiari administranda removeretur. Sophocles hac vice nihil aliud molitus²⁴ est, quam ut «Oedipum Coloneum», quem novissime scripserat, publice coram iudicibus recitaret. Poeta annis senex, sed ingenio iuvenis, iudicium sententiis liberatus est.

De causa mortis Sophoclis haec dicit Valerius Maximus: «Sophocles ultimae iam senectutis, cum in certamen tragoediam dimisisset,²⁵ ancipiti sententiarum eventu diu sollicitus,²⁶ aliquando tamen una sententia victor, causam mortis gaudium habuit».

Eandem causam mortis eius refert Plinius (Nat. Hist. VII.): «Gaudio periire... Sophocles et Dyonisius, Siciliae tyrannus, uterque accepto tragicae victoriae nuntio».

Vita egressus est anno ante Chr. n. 406. et mirabilem reliquit sui ad posteritatem famam. Illo tempore Lacedaemonii Lysandro duce Athenas oppugnabant, qui de morte Sophoclis certior factus summi honoris gratia, quo ipse quoque Sophoclem principem tragicorum prosequeretur, intermisit²⁷ oppugnationem, quoad Athenienses imperturbati iusta²⁸ Sophocli facere possent. Quae res liberalitatem et humanitatem Graecorum ad coelum laudibus effert, documento²⁹ gentibus Europae nunc temporis³⁰ inter se inimicissimis.

Sebastianus Modyly,
Quinque-Ecclesiis.

18 soha nem volt híjával az attikai szellemességnek és 19 jókedvű élceknek 20 lehelleig 21 földjei között 22 a családi vagyon elhanyagolása miatt 23 mint gyengeelméjű 24 semmi egyébbel nem vesződött 25 versenyre bocsátott 26 a szavazatok esélyén sokáig aggódva 27 abbahagyta, félbeszakította 28 míg megadják a végtisztességet 29 tanulságul 30 a mostani.

Excusavit se. Discipulus sero in scholam advenit.

Magister eum increpat¹: Cur tam tarde venisti?

Discipulus: Glaciata³ est via et valde lubrica,⁴ quaeso, domine magister. Ubi passum prorsus⁵ faciebam, duos relapsabam.⁶

Magister: Quomodo attamen huc pervenisti?

Discipulus: Retorsi⁷ gressum, rogo humilime.
(*Convertit Mich. Petrák.*)

★

Absurdum. Medicus ad patientem, cui vipera frontem momorderat: Vae, miser! Cur non statim curavisti morsum?⁸ Subito venenum exsugere⁹ debuisti!

(*Convertit Steph. Pauer.*)

★

Vicemendicus. Mendicus¹⁰ caecus sedet iuxta viam. Praeteriens quidam immittit¹¹ ei pecuniam in galeram.¹² Tum autem animadvertit illum non esse caecum, sed perbene videntem. Itaque corripit¹³ eum: «Tu non es caecus! Quomodo audes¹⁴ mendicare?»

Mendicus: Domine, quaeso, ego revera non sum caecus, nec mendicus; at nunc hic caeci mendici vice fungor.¹⁵

Dominus: Cur hoc? Ubi est verus mendicus?

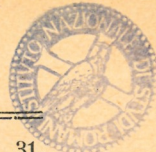
Vicemendicus: In theatro.

(*Convertit Steph. Frühbauer.*)

★

Gloriosi.¹⁶ In circulo sociorum auceps¹⁷ quidam gloriatur se merulae¹⁸ vocem adeo ad fidem¹⁹ imitari scire, ut merulae ad se convolent.

1 rákiált 2 olyan későn 3 fagyos 4 csuszamlós 5 előre 6 visszacsúsztam 7 visszafelé fordítottam a járást 8 a viperamarást 9 ki kellett volna szopnod a mérget 10 vak koldus 11 bedob 12 a sapkájába 13 megrója 14 mersz koldulni 15 a vak koldust helyettesítem 16 a kérkedők 17 egy madarász 18 szürke rigó 19 híven.

Hoc nihil est, — ait quidam rusticus — ego adeo ad fidem imitor galli cantum,²⁰ ut sub meo cantu²¹ sol oriatur.

(Convertit Ios. Faubl.)

*

Retrinverse.²² Magister ad discipulos severe: Coniugationem cras proverse,²³ retrinverse, punctim,²⁴ et quacunque ratione sine mendo²⁵ scire debetis! Percepistis?...

Discipuli: Utique,²⁶ percepimus.

Postero die magister in examinando: Tu, Rufe! Dicas mihi verbi *legendi* activi indicati praesens — *retrinverse*!

Rufus uno halitu: *tnugel, sitigel, sumigel; tigel, sigel, ogel.*

Magister: Maledicte puer! Qua tu Botocuda²⁷ lingua deliras?...

Rufus: Veniam peto, domine magister! Coniugavi, sicuti postulavisti, retrinverse.

(Ex relatione Á. I. de E.)

²⁰ a kakasszót ²¹ kukorékolásomra ²² visszafelé ²³ előre ²⁴ egyes kérdésre ²⁵ hiba nélkül kell tudnotok ²⁶ igen, megértettük ²⁷ miféle botokúd nyelven eszelősködől?

EX DIURNIS

Tempestas toto mense Januario erat hiemalis pulchra. Nives satis abundae, sed pluviae nullae. Frigora continua,¹ sed non intolerabilia. Glacies bene dura et ad lubricandum² vel aptissima. Pueri iuvenesque gaudiis deliciisque fruebantur hiemalibus. Areae³ glaciales refertae semper erant lubricantibus; sed et in saltibus et collibus magna gaudebat frequentia⁴ trahulari,⁵ vel lubricibus longis⁶ currere.

Revisionis titulo recensionem⁷ poscit tota Hungaria pacti Trianonensis. Ultra decimum iam tabescimus⁸ aunum iniuriis illius sic dictae pacis Trianonensis. Sentimus nos, vident externi illo pacto gentem Hungarorum ad suffocandum⁹ condemnatam esse. Movent actionem recensendae pacis apud externos ephemerides Rothermerii; domi, quotcunque sunt ephemerides. Idem movent in conciliis diversae societates et cuncta municipia.¹⁰

¹ tartós ² koresolyázásra ³ jégpályák ⁴ sokaság ⁵ ereszkedni (ródlizni) ⁶ sielni ⁷ felülvizsgálását ⁸ szűkülünk ⁹ megfojtásra ¹⁰ törvényhatóságok.

Solutiones aenigmatum Numeri 3.

I. Quot capita, tot sensus.

II. Bis quini canes venatici: decem digiti; ferae capiendae erant: pulices, pediculi etc.

III. *Themistocles*. (1. Tacitus, 2. Hamilcar, 3. Epicurus, 4. Marcus Aurelius, 5. Icarus, 6. Scipio, 7. Traianus, 8. Octavianus, 9. Cyrus, 10. Leonidas, 11. Ephialtes, 12. Sallustius.)

IV. Extra Hungariam non est vita; si est vita, non est ita. (1a, 3b, 4d, 2e, 1c, 2a, 4b, 3d, 1e, (2c), 3a, 4c, 3e, 1d, 2b, 4a, (3c), 4e, 2d, 1b).

Aenigmata Numeri 3. recte dissolverant:

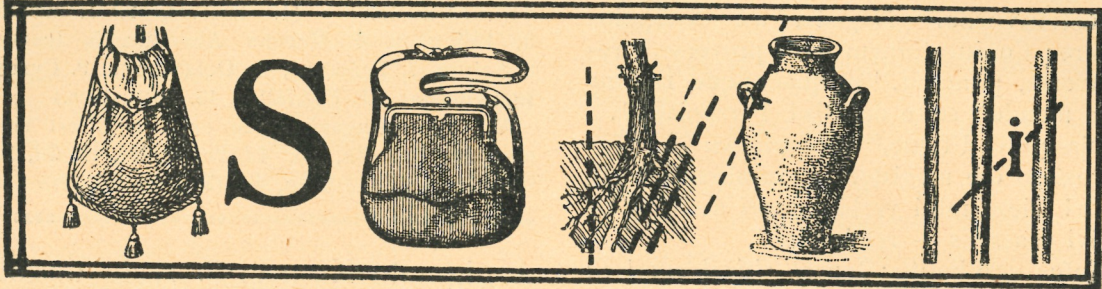
Magna cohors Veszprémiensium: Michael Petrák, Stephanus Ország, Ioannes Leiker, Joannes Dáloky, Iosephus Ágh, Stephanus Frühbauer, Stephanus Németh, Ioannes Taál, Franciscus Szelmayer, Ladislaus Tóth, Ludovicus Kurcz, Stephanus Bilustyák, Franciscus Szabó, Ladislaus Ránzay, Ladislaus Vörös, Iosephus Albrecht, Iosephus Szenes, Iosephus Faubl, discipuli V. classis gymn.; Ioannes Nagy, Georgius Kaszás, Nicolaus Németh, Iulius Fábián, Ladislaus Faubl, Bela Vörös, discipuli IV. classis gymn.; Helena Szakáts, discipula IV. classis gymn. — Iosephus Balogh, discipulus classis II/B. gymn. reg. cath. Miskolciensis aenigma quartum; Iulius Barakovits, d. cl. VIII. gymnasii realioris Szekszárdiensis; Stephanus Pauer, d. gymn. Praemonstr. Sabariensis; Nicolaus Rosenberg, d. cl. VI. gymn. realioris Keszthelyiensis; Susanna Kauser, discipula VII. cl. thygatrogymnasialis Bp.; Elisabetha Gross cl. VI/A., Rosa Feldmann cl. VII/B., Magdalena Reiner cl. VII., discipulae thygatrogymnasii fund. eccl. Izr. Bp.; Iosephus Csáki, nec non Stephanus Weisz, ambo discipuli IV. cl. gymn. realioris Quinque-Ecclesiensis (Pécs).

Aenigmata prioris Numeri 2. recte dissolverant:

Solutiones vero nonnisi post impressum Numerum 3.-um ad constructorem pervenerunt a sequentibus: ab Eugenio Horváth, discipulo II. classis gymn. Veszprémiensis; Sopronio a septem discipulis VI.-tae classis thygatrogymnasii Ordinis Sanctae Ursulae: a Clarissa Abaffy, Helena Bánhegyvi, Adriana Fister, Helena Rodé, Maria Toscano, Emilia Véghelyi, Helena Világhy.

AENIGMATA.

I.

II.

(Ad saltum equulei — a Ludovico Kránitz.)

ptos	car	di	× Spon	rat	bat	pta
ce	te	Quid	ad	bam	ve	e
men	a	a	ver	me	tem	e
su	re	nu	quid	ni	sus	ros

Distichon Ovidii de semet ipso.

III.

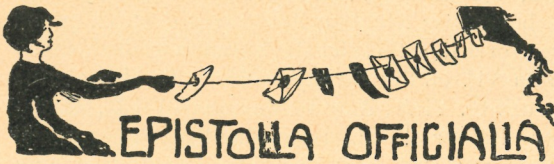
(Compositum a Lazaro Löw.)

- 1, 12, 2, 3, 4 = bestia hieme dormiens.
 7, 6, 5, 20, 6 = nomen litterae Graecae.
 15, 19, 18, 21, 22 = praenomen Romanum.
 11, 10, 8, 6, 5 = coniunctio copulativa.
 16, 17, 13, 14 = eadem, quae divitiae.

1 — 22 = proverbium notissimum.

IV.

Supple vocabula subserta desideratis litteris initialibus; reddent tibi nomen rerum scriptoris Romani: —ibum, —dus, —ia, —mago, —sus, —tudium.
 (Ladislaus Ránzay.)

Ioan. V. A., Georg. W. Sabariensibus: aenigmata vestra prodibunt in No proximo. — I. B. In componendo aenigmate: tria habes vocabula superflua; non licuit unius litterae causa vocabulum inserere quinque litterarum; incipit illa sententia coniunctione *donec*, non *dum*; elaborandum erat totum distichon, non solum prima pars hexametrika. Emenda; remitte; prodibit. — I. Sz. Aenigma tuum omnino inexplicabile videtur. Tu quidem in solvendo refers duo fuisse mala in arbore: at si post quassatam arborem nullum in arbore malum, nullum humi, — ubi sunt? Comedit ea forsitan ille fur esuriens? At si adeo esuriebat, ut fame coactus furtum fecerit: potuit comedere non solum duo, sed

et duodecim mala. — Magd. R. Latinitas tua, qua fabulam convertisti, est acceptabilis: sed non potest accipi ipsa fabula. Nulla enim inest ratio, cur illi ranae sic dictae pessimistae in lacte pereundum fuerit. Aptiora convertas! — I. A. Mutatis mutandis prodibit fabula. — Hel. B. Peiso est nomen lacus Fertó. Balaton raro etiam Volceus dicitur. Cetera, quae commutavi, non erant menda convertendi, sed menda concipiendi in ipso originali.

Constructor ephemeridis: JOSEPHUS IRSIK.

Budapest, I., Lipótmezei-út 6.

ad quem litterae quaecunq; mittantur.

Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedi-scholarium Catholicorum. — A Katholikus Középiskolai Tanáregyesület költségen.

(Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)